

Varia,

[Om 's HEEREN huis februari 1982]

Onlangs werd ik gebeld door een medebroeder. De boodschap luidde: Ik heb een lekker boutje in de kelder, kom gauw! Gedachtig aan het spreekwoord: Een vliegende kraai vindt altijd wat..ben ik er direct op uitgegaan. In het huis van mijn vriend aangekomen, werd ik direct naar de kelder geleid. Daar lag, onder een houten hekwerk, in een klein teiltje, een snoek. Het beest leefde nog ...hoewel danig versuft. Ik ben liefhebber van vis, dus..snoek in een plastic zak en naar huis.

Thuis gekomen werd het beest in een spoelbak van het aanrecht geplaatst. Na enige tijd gaf het dier een paar ferme slagen met de staart. Tekenen van leven. De tijd ontbrak om het beest te slachten, daarom: in het bad ermee. Zo verliet ik de snoek met de gedachte: morgen zullen we wel verder zien. 's Morgens vroeg werd ik wakker door een akelige schreeuw van mijn jongste dochter. Ze kwam, onbewust van het dreigende gevaar, de badkamer binnen om zich te wassen. Opeens gaf de snoek een geweldige slag in het water...grote schrik bij het kind..papa klaarwakker. Gauw even kijken. Ja, daar lag tie . In volle pracht. Alle sufheid was verdwenen, kaarsrecht, in volle wapenrusting. Meteen dacht ik aan een hamertje om hem een klap op de kop te geven.

Maar ach... 't Leek wel of die glazige ogen mij heel persoonlijk aankeken. Alsof ze zei: Toe, laat me leven. De binnenpratens fluisterden in me: Heb geen medelijden met die rover. Als je hem loslaat pakt hij, zonder pardon, andere slachtoffers. Maar opnieuw keken die glazige ogen mij aan: Wil je me echt doodslaan? Ik besloot de executie enkele uren uit te stellen. Rond het middaguur ging ik nog even naar de rover kijken...toen was het gebeurd met mij. Ik belde mijn vriend: Joh, zouden we dat beest niet kunnen laten gaan? Eerst een daverende gelach aan de andere kant van de lijn.

Toen, spontaan. Ik kom . In korte tijd hadden we het beest weer in een plastic zak. Daar gingen we, op weg naar zijn stekkie. En blij dat tie was? Statig zwom hij weg. De laatste woorden die we ontvingen waren: Bedankt hoor! Tijdens de terugreis zei mijn vriend: Je bent me meegevallen, ik dacht dat je een moordenaar was, maar 't valt mee.

Onder dit compliment voelde ik me groeien, maar..of het de volgende keer zo goed zal aflopen weet ik niet.

Waarvan acte...Daach